

Uradni list

Evropske unije

C 428

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 59

21. november 2016

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2016/C 428/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2016/C 428/02	Zadeva C-87/16 P: Pritožba, ki jo je Kenzo Tsujimoto vložil 11. februarja 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 2. decembra 2015 v zadevi T-528/13, Kenzo/EUIPO – Tsujimoto (KENZO ESTATE)	2
2016/C 428/03	Zadeva C-344/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 21. junija 2016 – Die Länderbahn GmbH DLB/DB Station & Service AG	2
2016/C 428/04	Zadeva C-417/16 P: Pritožba, ki jo je August Storck KG vložila 27. julija 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 10. maja 2016 v zadevi T-806/14, August Storck KG/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino	3
2016/C 428/05	Zadeva C-437/16 P: Pritožba, ki jo je Wolf Oil Corp. vložila 4. avgusta 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (sodnik posameznik) z dne 1. junija 2016 v zadevi T-34/15, Wolf Oil Corp./Urad Evropske unije za intelektualno lastnino	4
2016/C 428/06	Zadeva C-447/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 11. avgusta 2016 – Roland Becker/Hainan Airlines Co. Ltd	5

SL

2016/C 428/07	Zadeva C-448/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 11. avgusta 2016 – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan/Air Nostrum L.A.M. S.A.	5
2016/C 428/08	Zadeva C-467/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Stuttgart (Nemčija) 22. avgusta 2016 – Brigitte Schlömp/Landratsamt Schwäbisch Hall	6
2016/C 428/09	Zadeva C-470/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court (Irska) 22. avgusta 2016 – North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy/An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Irska, Attorney General	7
2016/C 428/10	Zadeva C-475/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Protodikeio Rethymnis (Grčija) 17. avgusta 2016 – kazenski postopek zoper K	8
2016/C 428/11	Zadeva C-482/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Innsbruck (Avstrija) 7. septembra 2016 – Georg Stollwitzer/ÖBB Personenverkehr AG	11
2016/C 428/12	Zadeva C-484/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Giudice di pace di Taranto (Italija) 8. septembra 2016 – kazenski postopek zoper Antonia Semerara	12
2016/C 428/13	Zadeva C-487/16 P: Pritožba, ki jo je Telefónica S.A. vložila 11. septembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 28. junija 2016 v zadevi T-216/13, Telefónica/Komisija	12

Splošno sodišče

2016/C 428/14	Zadeva T-167/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 11. oktobra 2016 – Søndagsavisen/Komisija (Državne pomoči — Shema pomoči na področju izdajanja tiskanih medijev in za inovacije na tem področju — Odločba o nenasprotovanju — Odločba o ugotovitvi združljivosti shem pomoči z notranjim trgov — Procesne pravice zainteresiranih strank — Neobstoj resnih težav — Obveznost obrazložitve)	14
2016/C 428/15	Zadeva T-350/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 11. oktobra 2016 – Perry Ellis International Group/EUIPO – CG (p) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije, ki jo je mogoče dojeti kot črko „p“ — Prejšnja figurativna znamka Evropske unije P PROTECTIVE in prejšnja figurativna nacionalna znamka P — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	14
2016/C 428/16	Zadeva T-461/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 11. oktobra 2016 – Guccio Gucci/EUIPO – Guess? IP Holder (Upodobitev štirih prepletenih črk G) (Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Figurativna znamka Evropske unije, ki predstavlja štiri prepletene črke G — Prejšnje figurativne znamke Evropske unije, nacionalne in mednarodne znamke G — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj podobnosti med znaki — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	15
2016/C 428/17	Zadeva T-753/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 11. oktobra 2016 – Guccio Gucci/EUIPO – Guess? IP Holder (Upodobitev štirih prepletenih črk G) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija — Prijava figurativne znamke Evropske unije, ki predstavlja štiri prepletene črke G — Prejšnji figurativni znamka Evropske unije in mednarodna znamka G — Relativni razlog za zavrnitev — neobstoj podobnosti med znaki — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	16
2016/C 428/18	Zadeva T-600/15: Sklep Splošnega sodišča z dne 28. septembra 2016 – PAN Europe in drugi/Komisija (Ničnostna tožba — Fitofarmacevstka sredstva — Aktivna snov sulfoksafloor — Vključitev v prilogo k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 540/2011 — Neobstoj neposrednega nanašanja — Nedopustnost)	16

2016/C 428/19	Zadeva T-635/16: Tožba, vložena 1. septembra 2016 – IPA/Komisija	17
2016/C 428/20	Zadeva T-653/16: Tožba, vložena 19. septembra 2016 – Malta/Komisija	18
2016/C 428/21	Zadeva T-654/16: Tožba, vložena 13. septembra 2016 – Foshan Lihua Ceramic/Komisija	19
2016/C 428/22	Zadeva T-686/16 P: Pritožba, ki jo je Daniele Possanzini 23. septembra 2016 vložil zoper sklep, ki ga je 18. julija 2016 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-68/15, Possanzini/Frontex	19
2016/C 428/23	Zadeva T-713/16: Tožba, vložena 7. oktobra 2016 – Fair deal for expats in drugi/Komisija	20

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2016/C 428/01)***Zadnja objava**

UL C 419, 14.11.2016

Prejšnje objave

UL C 410, 7.11.2016

UL C 402, 31.10.2016

UL C 392, 24.10.2016

UL C 383, 17.10.2016

UL C 371, 10.10.2016

UL C 364, 3.10.2016

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Pritožba, ki jo je Kenzo Tsujimoto vložil 11. februarja 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 2. decembra 2015 v zadevi T-528/13, Kenzo/EUIPO – Tsujimoto (KENZO ESTATE)

(Zadeva C-87/16 P)

(2016/C 428/02)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Kenzo Tsujimoto (zastopniki: A. Wenninger-Lenz, M. Ring, W. von der Osten-Sacken, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Kenzo, Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

S sklepom z dne 21. julija 2016 je Sodišče (deseti senat) odločilo, da pritožba ni dopustna.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 21. junija 2016 – Die Länderbahn GmbH DLB/DB Station & Service AG

(Zadeva C-344/16)

(2016/C 428/03)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Die Länderbahn GmbH DLB

Tožena stranka: DB Station & Service AG

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je z določbami Direktive ⁽¹⁾ glede neodvisnosti upravljanja infrastrukturnih podjetij (člen 4(1), (4), (5)), temeljnih načel določanja uporabnin (členi od 7 do 12) in nalog regulatornega organa (člen 30), združljiv nacionalni predpis, v skladu s katerim uporabnik železniške infrastrukture, ki pred civilnim sodiščem od upravljavca infrastrukture zahteva nadomestilo za uporabo oziroma vračilo že plačanega nadomestila za uporabo, lahko uveljavlja, da uporabnina, ki jo je določil upravljavec infrastrukture, ne ustreza pravičnemu preudarku?

2. V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje: ali je nacionalni predpis združljiv z navedeno določbo Direktive, v skladu s katero je sodišče, če ugotovi, da uporabnina, ki je določena, ne ustreza pravičnemu preudarku, upravičeno in zavezano, da namesto tega določi dolgovano uporabnino s sodbo?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2001/14/ES z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (UL L 75, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 5, str. 404).

Pritožba, ki jo je August Storck KG vložila 27. julija 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 10. maja 2016 v zadevi T-806/14, August Storck KG/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

(Zadeva C-417/16 P)

(2016/C 428/04)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: August Storck KG (zastopnici: I. Rohr, P. Goldenbaum, odvetnici)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Predlog

- Razveljavi naj se sodba Splošnega sodišča z dne 10. maja 2016 v zadevi T-806/14;
- razveljavi naj se odločba odbora za pritožbe v zadevi R0644/2014-5, podredno, zadeva naj se, po potrebi, vrne v ponovno razsojanje Splošnemu sodišču;
- odredi naj se, da EUIPO nosi svoje stroške in stroške pritožnice pred Sodiščem, Splošnim sodiščem in odborom za pritožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

I. Prvi pritožbeni razlog: kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009 ⁽¹⁾ – Uporaba napačnega testa

1. Splošno sodišče za razlikovalni učinek znamke napačno zahteva, da se ta „znatno razlikuje od standarda ali navad v sektorju.“ Uporabilo je test za tridimenzionalne znamke, ki zajema videz samega blaga, brez besednih ali grafičnih elementov, kar je strožji test kot za običajne znamke. Ta strožji test ne bi smel biti uporabljen, saj je prijavljena znamka dvodimenzionalna znamka, ki vsebuje grafični element. Uporaba strožjega testa je v nasprotju z ustaljeno sodno prakso.
2. Splošno sodišče je storilo napako, ko je svoje ugotovitve oprlo na sodbo Storck/UUNT, C-25/05 P, EU:C:2006:422. Ta zadeva nikakor ni primerljiva s to zadevo, saj se je nanašala na (embaliran) proizvod brez kakršnegakoli grafičnega in/ali besednega elementa.
3. Uporaba strožjih pravil, kot so tista, ki veljajo za besedne in figurativne znamke ni upravičena tudi zato, ker je obseg prijavljene znamke še ožji kot bi bil obseg registracije, ki bi zajemala le grafični element. Z uporabo strožjih pravil je Splošno sodišče kršilo člen 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009, ki določa, da se ne registrirajo (le) znamke, ki so brez slehernega razlikovalnega učinka.

II. Drugi pritožbeni razlog: kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009 Neuporaba načela specialnosti

4. Splošno sodišče je zadevno blago preširoko opredelilo za poceni, vsakodnevno potrošniško blago, pred nakupom katerega ni posledica dolgega obdobja tehtanja. To je privedlo do napačne ugotovitve Splošnega sodišča, da je raven pozornosti upoštevne javnosti nizka zlasti glede elementov na embalaži.
5. Splošno sodišče bi glede na konkretne specifične proizvode (torej, konditorski izdelki, čokolade, čokoladni proizvodi, pecivo in sladoledi) moralo opraviti analizo glede tega kakšna je raven pozornosti potrošnikov in kakšno vlogo ima v tem okviru konkretna embalaža kot je zajeta s prijavljeno znamko. Splošno sodišče ni obravnavalo tipične situacije nakupa kar zadeva te proizvode.
6. Splošno sodišče s tem da ni upoštevalo posebnosti upoštevnega blaga, ni uporabilo načela specialnosti. Če bi Splošno sodišče pravilno postopalo, bi upoštevalo, da potrošniki zadevnega blaga običajno namenijo visoko raven pozornosti barvam, obliki in dizajnu embalaže. Potrošniki zadevnega blaga ne bi imeli nobenih problemov pri identifikaciji vira proizvodov zgolj na podlagi kombinacije črt, barv in oblik, kot so zajete s prijavljeno znamko.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Pritožba, ki jo je Wolf Oil Corp. vložila 4. avgusta 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (sodnik posameznik) z dne 1. junija 2016 v zadevi T-34/15, Wolf Oil Corp./Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

(Zadeva C-437/16 P)

(2016/C 428/05)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Wolf Oil Corp. (zastopnika: P. Maeyaert in J. Muyltermans, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 1. junija 2016 v zadevi T-34/15;
- EUIPO in intervenientki na prvi stopnji naloži, da nosita svoje stroške in jima naloži plačilo stroškov, ki so nastali družbi Wolf Oil.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica (Wolf Oil) s pritožbo Sodišču predlaga, naj razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 1. junija 2016 v zadevi T-34/15 (izpodbijana sodba), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo družbe Wolf Oil proti odločbi petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 31. oktobra 2014 (zadeva R 1596/2013-5). Pritožba temelji na dveh razlogih.

Družba Wolf Oil s prvim pritožbenim razlogom sodbo izpodbija zaradi nezadostne obrazložitve in izkrivljanja dokazov, saj ne odgovarja na trditve in nedoslednosti, ki jih družba Wolf Oil uveljavlja v utemeljitev tožbenega razloga, da je EUIPO ni pravilno uporabil verjetnosti zmede (člen 8(1)(b) iz Uredbe (ES) o blagovni znamki Evropske unije ⁽¹⁾ (kot je bila nedavno spremenjena z Uredbo št. 2015/2424 ⁽²⁾).

Družba Wolf Oil z drugim pritožbenim razlogom trdi, da je z izpodbijano sodbo kršen člen 8(1)(b) Uredbe o znamki Evropske unije, ker je bilo napačno uporabljeno načelo v zvezi z verjetnostjo zmede. Ta pritožbeni razlog se deli na tri dele. V prvih dveh delih se zatrjuje napačna razlaga pravila, ki je že uveljavljeno v sodni praksi Splošnega sodišča in Sodišča, da lahko konceptualne razlike med znamkama do neke mere odtehtajo fonetično in vizualno podobnost med njima. S tretjim delom drugega pritožbenega razloga se izpodbijana sodba graja v delu, v katerem se pri presoji verjetnosti zmede ni upoštevala dejanska raba znamk na trgu.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1)

⁽²⁾ Uredba (EU) 2015/2424 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti ter Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti in razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 2869/95 o pristojbinah, ki se plačujejo Uradu za harmonizacijo notranjega trga (blagovne znamke in modeli) (UL L 341, str. 21)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 11. avgusta 2016 – Roland Becker/Hainan Airlines Co. Ltd

(Zadeva C-447/16)

(2016/C 428/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in vlagatelj revizije: Roland Becker

Tožena stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: Hainan Airlines Co. Ltd

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali se v primeru prevoza oseb z dvema letoma brez pomembnega postanka na prestopnem letališču kraj odhoda na prvem delu poti šteje kot kraj izpolnitve v skladu s členom 5, točka 1(b), druga alineja, Uredbe (ES) št. 44/2001 ⁽¹⁾ tudi v primeru, če zahtevek za plačilo odškodnine na podlagi člena 7 Uredbe (ES) št. 261/2004 ⁽²⁾, ki se uveljavlja s tožbo, temelji na motnji, ki je nastopila na drugem delu poti, in je tožba vložena zoper pogodbeno stranko prevozne pogodbe, ki je sicer dejanski letalski prevoznik drugega, ne pa tudi prvega leta?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 11. avgusta 2016 – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan/Air Nostrum L.A.M. S.A.

(Zadeva C-448/16)

(2016/C 428/07)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke in vlagatelj revizije: Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan

Tožena stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: Air Nostrum L.A.M. S.A.

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 5, točka 1(a), Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 ⁽¹⁾ z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah razlagati tako, da pojem „zadeve v zvezi s pogodbenimi razmerji“ zajema tudi pravico do odškodnine na podlagi člena 7 Uredbe (ES) št. 261/2004 ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 29[5]/91, ki se uveljavlja zoper dejanskega letalskega prevoznika, ki ni pogodbeni stranka zadevnega potnika?
2. Če se uporabi člen 5, točka 1, Uredbe (ES) št. 44/2001:

Ali se v primeru prevoza oseb z dvema letoma brez pomembnega postanka na prestopnem letališču končni namembni kraj potnika šteje kot kraj izpolnitve v skladu s členom 5, točka 1(b), druga alineja, Uredbe (ES) št. 44/2001 tudi v primeru, če zahtevek za plačilo odškodnine na podlagi člena 7 Uredbe (ES) št. 261/2004, ki se uveljavlja s tožbo, temelji na motnji, ki je nastopila na prvem delu poti, in je tožba vložena zoper dejanskega letalskega prevoznika prvega leta, ki ni pogodbeni stranka prevozne pogodbe?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42).

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Stuttgart (Nemčija) 22. avgusta 2016 – Brigitte Schlömp/Landratsamt Schwäbisch Hall

(Zadeva C-467/16)

(2016/C 428/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitev sodišče

Amtsgericht Stuttgart

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Brigitte Schlömp

Tožena stranka: Landratsamt Schwäbisch Hall

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali tudi organ za poravnavo po švicarskem pravu spada pod pojem „sodišče“, kakor se uporablja v členih 27 in 30 Luganske konvencije ⁽¹⁾ z dne 30. oktobra 2007 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (v nadaljevanju: Luganska konvencija iz leta 2007)?

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2009/430/ES z dne 27. novembra 2008 o sklenitvi Konvencije o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah – Izjave, UL L 147, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court (Irska) 22. avgusta 2016 – North East Pylon Pressure Campaigning Limited, Maura Sheehy/An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Irska, Attorney General

(Zadeva C-470/16)

(2016/C 428/09)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court (Irska)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: North East Pylon Pressure Campaigning Limited, Maura Sheehy

Tožene stranke: An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Irska, Attorney General

Vprašanja za predhodno odločanje

- i. Ali v okviru nacionalnega pravnega sistema, v katerem zakonodajalec ni izrecno in dokončno navedel, na kateri stopnji postopka se lahko izpodbija odločitev in je treba o tem sodno odločati za vsako konkretno tožbo in za vsak primer posebej v skladu s pravili občega prava, pravica iz člena 11(4) Direktive 2011/92/EU⁽¹⁾ do „ne nedopustno dragega“ postopka velja za postopek pred nacionalnim sodiščem, v katerem se odloča, ali je bila konkretna zadevna tožba vložena na pravi stopnji postopka?
- ii. Ali zahteva po „ne nedopustno dragem“ postopku iz člena 11(4) Direktive 2011/92/EU velja za vse elemente sodnega postopka, s katerimi se (po nacionalnem pravu ali pravu EU) izpodbija zakonitost odločitve, dejanja ali opustitve, za katere veljajo določbe Direktive o sodelovanju javnosti, ali samo za tiste elemente prava EU, ki so predmet takega izpodbijanja (ali natančneje samo za elemente izpodbijanja, povezane z vprašanji o določbah Direktive o sodelovanju javnosti)?
- iii. Ali pojem „odločitve, dejanja ali opustitve“ iz člena 11(1) Direktive 2011/92/EU vključuje upravne odločitve pri odločanju o zahtevi za soglasje za izvedbo, ne glede na to, ali take upravne odločitve nepovratno in dokončno določijo pravne pravice strank ali ne?
- iv. Ali bi moralo nacionalno sodišče, da bi zagotovilo učinkovito sodno varstvo na področjih, ki jih pokriva okoljska zakonodaja EU, nacionalno pravo razlagati tako, da je to kar najbolj v skladu s cilji, določenimi v členu 9(3) Konvencije Gospodarske komisije OZN za Evropo o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, sklenjene v Aarhusu 25. junija 1998, (a) v postopku izpodbijanja veljavnosti postopka za izdajo soglasja za izvedbo v zvezi s projektom skupnega interesa, določen z Uredbo (EU) št. 347/2013⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o smernicah za vseevropsko energetska infrastrukturo in/ali (b) v postopku za izpodbijanje veljavnosti postopka za izdajo soglasja za izvedbo, pri katerem izvedba vpliva na evropsko območje, določeno z Direktivo Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst?
- v. Če je odgovor na vprašanje (iv)(a) in/ali (b) pritrdilen, ali določba, da morajo tožeče stranke „izpolnjevati morebitna merila po njenem[svojem] notranjem pravu“, nasprotuje temu, da bi Konvencija imela neposredni učinek v okoliščinah, v katerih tožeče stranke izpolnjujejo vsa merila iz nacionalnega prava za vložitev tožbe in/ali so očitno upravičene do vložitve tožbe (a) v postopku izpodbijanja veljavnosti postopka za izdajo soglasja za izvedbo v zvezi s projektom skupnega interesa, ki je bil določen z Uredbo št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o smernicah za vseevropsko energetska infrastrukturo in/ali (b) v postopku izpodbijanja veljavnosti postopka za izdajo soglasja za izvedbo, pri katerem izvedba vpliva na evropsko območje, določeno z Direktivo Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst?

- vi. Ali lahko države članice v zakonodaji določijo izjeme od pravila, da okoljski postopki ne bi smeli biti nedopustno dragi, če v Direktivi 2011/92/EU ali Konvenciji Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, sklenjeni v Aarhusu 25. junija 1998, taka izjema ni določena?
- vii. zlasti, ali je zahteva v nacionalnem pravu po vzročni zvezi med zatrjevanim nezakonitim aktom ali odločitvijo in škodo za okolje kot pogoj za uporabo nacionalne zakonodaje, s katero se izvaja člen 9(4) Konvencije Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, sklenjene v Aarhusu 25. junija 1998, za zagotovitev, da okoljski postopki niso nedopustno dragi, združljiva s Konvencijo?

(¹) Direktiva 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 26, str. 1).

(²) Uredba (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o smernicah za vseevropsko energetska infrastrukturo in razveljavitvi Odločbe št. 1364/2006/ES in spremembi uredb (ES) št. 713/2009, (ES) št. 714/2009 in (ES) št. 715/2009 (UL L 115, str. 39).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Protodikeio Rethymnis (Grčija) 17. avgusta 2016 – kazenski postopek zoper K

(Zadeva C-475/16)

(2016/C 428/10)

Jezik postopka: grščina

Predložitevno sodišče

Protodikeio Rethymnis (Monomeles Plimmeiodikeio Rethymnis) (kazensko sodišče, sodnik posameznik, v Rethymnu, Grčija)

Stranka v postopku v glavni stvari

K

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali morajo države članice v skladu s členi 19 PEU, 263 PDEU, 266 PDEU in 267 PDEU ter načelom lojalnega sodelovanja (člen 4(3) PEU), na podlagi katerih imajo države članice in njihovi pristojni organi obveznost, da sprejemajo vse splošne ali posebne ukrepe, potrebne za odpravo kršitev prava Unije in za usklajitev s sodbami Sodišča Evropske unije, zlasti kadar gre za veljavnost aktov organov Unije, ki učinkujejo *erga omnes*, razveljaviti ali ustrezno spremeniti zakonodajni akt, s katerim je bila prenesena direktiva, ki jo je pozneje Sodišče razglasilo za neveljavno zaradi nasprotovanja določbam Pogodb (oziroma njihove kršitve) ali določbam Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (oziroma njihove kršitve), da bi se zagotovila izvršitev sodbe Sodišča in tako odpravila kršitev Pogodb ali Listine ter preprečile nove prihodnje kršitve?
2. Ali je mogoče v povezavi s prejšnjim vprašanjem člen 266 PDEU (prej člen 233 PES) razlagati tako, da pojem „organ, urad ali agencija“ (v širšem pomenu ali po analogiji) vključuje tudi državo članico, ki je v svojo pravno ureditev prenesla direktivo, ki je bila pozneje zaradi kršitve Pogodb ali Listine razglašena za neveljavno, ali pa je mogoče v takem primeru po analogiji uporabiti člen 260(1) PDEU?
3. Če je odgovor na prejšnji vprašanji načeloma pritrdilen – torej če imajo države članice obveznost, da sprejemajo vse splošne ali posebne ukrepe za odpravo kršitve primarnega prava Unije, s katerimi se razveljavi ali ustrezno spremeni zakonodajni akt, s katerim je bila prenesena direktiva, ki jo je pozneje Sodišče zaradi kršitve Listine ali Pogodb razglasilo za neveljavno – ali taka obveznost velja tudi za nacionalna sodišča, tako da ta ne smejo uporabiti zakonodajnega akta, s katerim je bila prenesena direktiva, ki je bila razglašena za neveljavno – v obravnavanem primeru: Direktiva 2006/24/ES (¹) –, (vsaj v delu), s katerim so kršene Listina ali Pogodbe, in tudi ne smejo upoštevati dokazov, pridobljenih na podlagi navedenih aktov (navedene direktive in nacionalnega akta, s katerim je bila ta prenesena)?

4. Ali nacionalna zakonodaja, s katero je bila prenesena Direktiva 2006/24, ki jo je Sodišče s sodbo z dne 8. aprila 2014, Digital Rights Ireland Ltd ⁽²⁾ (C-293/12 in C-594/12) razglasilo za neveljavno zaradi kršitve Listine, spada na področje uporabe prava Unije, kot določa člen 51(1) Listine, že samo zato, ker je bila z njo prenesena Direktiva 2006/24, čeprav je Sodišče navedeno direktivo pozneje razglasilo za neveljavno?
5. Ker je bila Direktiva 2006/24, ki jo je Sodišče pozneje razglasilo za neveljavno, sprejeta, da bi se na evropski ravni izvajal usklajen okvir v smislu člena 15(1) Direktive 2002/58/ES za hrambo podatkov pri ponudnikih komunikacijskih storitev za preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje in pregon kaznivih dejanj, tako da ne bi bilo ovir na notranjem trgu elektronskih komunikacij, ali nacionalna zakonodaja, s katero je bila prenesena Direktiva 2006/24, spada v okvir člena 15(1) Direktive 2002/58 in s tem na področje uporabe prava Unije, kot določa člen 51(1) Listine?
6. Ali je treba že samo zato, ker bo morebitna kazenska obsodba državljana države članice Unije, kot v obravnavanem primeru, neizogibno omejevala izvajanje pravice do prostega gibanja, ki jo ima navedeni državljan na podlagi prava Unije, tudi če je ta načeloma utemeljena, šteti, da zadevni kazenski postopki v celoti spadajo na področje uporabe prava Unije, kot določa člen 51(1) Listine?

Če je odgovor na prejšnja vprašanja načeloma ta, da je mogoče uporabiti Listino v skladu z njenim členom 51(1), se torej postavljajo naslednja vprašanja:

7. Ali je skladno s členi 7, 8 in 52(1) Listine, da lahko do podatkov, shranjenih v skladu z Direktivo 2006/24 in/ali členom 15(1) Direktive 2002/58, dostopa in jih uporablja policija med kazensko preiskavo, če gre za nujni primer, zlasti za zalotitev pri kaznivem dejanju, brez predhodnega dovoljenja pravosodnega organa [ali neodvisnega upravnega organa], izdanega v skladu z vnaprej določenimi vsebinskimi in postopkovnimi zahtevami?
8. Ali v skladu s členi 7, 8 in 52(1) Listine med kazensko preiskavo policije ali drugega ne nujno pravosodnega organa, ki zahtevata dostop do podatkov, shranjenih v skladu z Direktivo 2006/24 in/ali členom 15(1) Direktive 2002/58, in njihovo uporabo, zlasti kadar namen navedene preiskave ni preprečevanje, preiskovanje ali pregon posebej opredeljenih kaznivih dejanj, ki jih je nacionalni zakonodajalec označil kot huda, v primeru morebitnega soglasja osebe, na katero se nanašajo podatki, ni potrebno predhodno dovoljenje sodišča [ali neodvisnega upravnega organa] za dostop do teh podatkov in njihovo uporabo, ki se izda v skladu z vnaprej določenimi vsebinskimi in postopkovnimi zahtevami, zlasti ob upoštevanju, da zahtevani podatki neizogibno vključujejo tudi podatke tretjih oseb (na primer: kličoča in klicana stranka)?
9. Ali je že samo soglasje državnega tožilstva, da se lahko med kazensko preiskavo dostopa do podatkov, shranjenih v skladu z Direktivo 2006/24 in/ali členom 15(1) Direktive 2002/58, in da se ti lahko uporabijo, skladno s členi 7, 8 in 52(1) Listine, če sodišče [ali neodvisni upravni organ] ni izdalo predhodnega dovoljenja v skladu z vnaprej določenimi vsebinskimi in postopkovnimi zahtevami, zlasti če cilj preiskave ni preprečevanje, preiskovanje in pregon kaznivih dejanj, ki so posebej opredeljena in jih je nacionalni zakonodajalec označil za huda?
10. Ali je izraz „huda kazniva dejanja“ iz člena 1(1) Direktive 2006/24 glede na sodbo Sodišča z dne 8. aprila 2014, Digital Rights Ireland Ltd (C-293/12 in C-594/12, EU:C:2014:238, točki 60 in 61) samostojen pojem prava Evropske unije in, če je odgovor pritrdilen, kakšna je bistvena vsebina, na podlagi katere je mogoče kaznivo dejanje šteti za dovolj hudo, da je mogoče upravičiti dostop do podatkov, shranjenih v skladu z Direktivo 2006/24, in njihovo uporabo?
11. Ali so v členih 7, 8 in 52(1) Listine glede na sodbo Sodišča z dne 8. aprila 2014, Digital Rights Ireland Ltd (C-293/12 in C-594/12, EU:C:2014:238, točki 60 in 61) in ne glede na samostojnost ali nesamostojnost izraza „huda kazniva dejanja“ iz člena 1(1) Direktive 2006/24 opisana splošna merila, na podlagi katerih je treba posamezno kaznivo dejanje šteti za dovolj hudo, da upravičuje dostop do podatkov, shranjenih v skladu z Direktivo 2006/24 in/ali členom 15(1) Direktive 2002/58, ter njihovo uporabo, in če je odgovor pritrdilen, kakšna so ta merila?

12. Če je odgovor na prejšnje vprašanje načeloma pritrديلen, ali morata pri tem preverjanju sorazmernosti značilnosti preiskovanega kaznivega dejanja nazadnje presoјati (a) le Sodišče ali (b) nacionalno sodišče na podlagi splošnih meril, ki jih je določilo Sodišče?
13. Ali sta glede na sodbo Sodišča z dne 8. aprila 2014, *Digital Rights Ireland Ltd* (C-293/12 in C-594/12, EU:C:2014:238, točke od 58 do 68 ter izrek) skladna s členi 7, 8 in 52(1) Listine dostop do shranjenih podatkov in njihova uporaba v okviru kazenskega postopka na podlagi splošnega sistema shranjevanja podatkov, uvedeneга v skladu z Direktivo 2006/24 in/ali členom 15(1) Direktive 2002/58, to je sistema, ki izpolnjuje pogoje iz točk 60, 61, 62, 67 in 68 navedene sodbe, ne pa tudi pogojev iz njenih točk 58, 59, 63 in 64?

[to je sistem shranjevanja, pri katerem je potrebno predhodno dovoljenje sodišča, izdano v skladu z vnaprej določenimi vsebinskimi in postopkovnimi zahtevami, zlasti za preprečevanje, preiskovanje in pregon kaznivih dejanj, ki jih je nacionalni zakonodajalec natančno opredelil in naštel ter jih označil kot huda, poleg tega pa ta sistem zagotavlja učinkovito varstvo shranjenih podatkov pred tveganjem, povezanim z zlorabo, ter pred nezakonitima dostopom in uporabo (glej točke 60, 61, 62, 67 in 68 navedene sodbe), in, po drugi strani, omogoča shranjevanje podatkov (a) brez razlike za vse osebe, ki uporabljajo storitve elektronske komunikacije, ne da bi v zvezi s temi (osumljenimi ali preiskovanimi) osebami obstajala okoliščina, ki kaže na, čeprav samo oddaljeno, povezavo med temi osebami in hudim kaznivim dejanjem, preden se preveri okoliščina, v zvezi s katero so bile zahtevane informacije od ponudnikov storitev elektronskih komunikacij; (b) ne da bi se morali zahtevani podatki, preden se preiskovano dejstvo dejansko zgodi, nanašati na (i) posamezno časovno obdobje in/ali posamezno geografsko območje in/ali posamezno skupino oseb, ki so tako ali drugače morebiti vpletene v hudo kaznivo dejanje, ali (ii) na osebe, katerih shranjevanje podatkov bi lahko iz drugih razlogov prispevalo k preprečevanju, preiskovanju ali pregonu hudih kaznivih dejanj; (c) za posamezno časovno obdobje (v obravnavanem primeru 12 mesecev), določeno brez razlikovanja med kategorijami podatkov iz člena 5 zadevne direktive, na podlagi njihove morebitne uporabnosti za zastavljeni cilj ali glede na zadevne osebe (glej točke 58, 59, 63 in 64 navedene sodbe)]?

14. Če je odgovor na prejšnje vprašanje načeloma ta, da dostop do navedenih podatkov in njihova uporaba nista v skladu s členi 7, 8 in 52(1) Listine, ali nacionalno sodišče ne sme uporabiti nacionalnega akta, s katerim je bila prenesena Direktiva 2006/24, ki jo je Sodišče razglasilo za neveljavno, ali akta, ki temelji na členu 15(1) Direktive 2002/58, ker je v nasprotju z Listino, in torej ne sme upoštevati podatkov, ki so bili shranjeni in pridobljeni na njuni podlagi?
15. Ali glede na Direktivo 2006/24, zlasti njeno uvodno izjavo 6, v skladu s katero „[p]ravne [...] razlike med nacionalnimi določbami glede hrambe podatkov za namen preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja in pregona kaznivih dejanj predstavljajo ovire za notranji trg elektronskih komunikacij“, in glede na cilj, naveden v njenem členu 1(1), ki je „uskladiti določbe držav članic“, ter preostale uvodne izjave, zlasti [3, 4, 5, 11 in 21], pa tudi glede na sodbo Sodišča z dne 10. februarja 2009, *Irška/Parlament in Svet* (C-301/06, EU:C:2009:68, točke od 70 do 72) ohranjanje veljavnosti zakona, s katerim je bila v nacionalno ureditev prenesena Direktiva 2006/24, čeprav jo je Sodišče razglasilo za neveljavno, ovira vzpostavitev in delovanje notranjega trga, pri čemer še ni začel veljati noben novejši ukrep prava Unije.
16. Natančneje, ali ohranjanje veljavnosti zakona, s katerim je bila v nacionalno ureditev prenesena Direktiva 2006/24, čeprav jo je Sodišče razglasilo za neveljavno, ali nacionalnega zakona iz člena 15(1) Direktive 2002/58 ovira vzpostavitev in delovanje notranjega trga, ker zadevna nacionalna zakonodaja kumulativno ali alternativno:

- (a) določa objektivna merila in vsebinske zahteve, na podlagi katerih lahko pristojni nacionalni organi med drugim dostopajo do shranjenih podatkov o prometu in lokaciji ter jih nato uporabijo za preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje in pregon kaznivega dejanja, vendar se ta merila in zahteve nanašajo na določen seznam nezakonitih dejavnosti, ki ga je pripravil nacionalni zakonodajalec ob izvajanju svoje diskrecijske pravice in brez uskladitve na ravni Unije;

(b) za varnost in zaščito shranjenih podatkov določa tehnične zahteve in pravila, ki pa niso bili usklajeni na ravni Unije?

17. Če je odgovor na vsaj eno od prejšnjih vprašanj pritrdilen, ali nacionalno sodišče v skladu s pravom Unije ne sme uporabiti nacionalnega akta, s katerim je bila prenesena Direktiva 2006/24, ki jo je Sodišče razglasilo za neveljavno, ker naj bi ovirala vzpostavitev in delovanje notranjega trga, in zato ne sme upoštevati shranjenih podatkov, do katerih je bilo mogoče dostopati na podlagi Direktive 2006/24 ali nacionalne zakonodaje, sprejete na podlagi člena 15(1) Direktive 2002/58?

⁽¹⁾ Direktiva 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES (UL L 105, str. 54).

⁽²⁾ EU:C:2014:238.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Innsbruck (Avstrija)
7. septembra 2016 – Georg Stollwitzer/ÖBB Personenverkehr AG

(Zadeva C-482/16)

(2016/C 428/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberlandesgericht Innsbruck

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Georg Stollwitzer

Tožena stranka: ÖBB Personenverkehr AG

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba pravo Unije glede na njegovo trenutno stanje, predvsem njegovo splošno načelo enakega obravnavanja, splošno načelo prepovedi diskriminacije zaradi starosti v smislu člena 6(3) PEU in člena 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, prepoved diskriminacije pri prostem gibanju delavcev iz člena 45 PDEU in Direktivo Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu ⁽¹⁾, razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, s katero se z namenom odprave diskriminacije zaradi starosti, ki jo je ugotovilo Sodišče Evropske unije v sodbi v zadevi *Gotthard Starjakob* ⁽²⁾ (namreč neupoštevanje delovne dobe, ki so jo uslužbenci ÖBB [Österreichische Bundesbahnen, avstrijske železnice; v nadaljevanju: ÖBB]) dopolnili pred 18. letom starosti), sicer pri majhnem delu uslužbencev ÖBB, ki so bili na podlagi stare ureditve diskriminirani, upošteva delovna doba, dopolnjena pred 18. letom starosti (vendar le tista, ki je bila dejansko dosežena pri ÖBB in pri primerljivih javnih podjetjih, ki se ukvarjajo z železniško infrastrukturo in/ali železniškim prometom v EU, EGP in državah, s katerimi je EU sklenila sporazume o pridružitvi in/ali prostem pretoku oseb), pri pretežnem delu prvotno diskriminiranih uslužbencev ÖBB pa se vsakršna druga delovna doba, dopolnjena pred 18. letom starosti, ne upošteva, predvsem tudi ne tista, ki zadevnim uslužbencem ÖBB omogoča, da delo opravljajo bolje, kakor na primer delovna doba pri zasebnih in drugih javnih prometnih podjetjih in/ali infrastrukturnih podjetjih, ki proizvajajo, dobavljajo ali vzdržujejo infrastrukturo, ki jo uporablja delodajalec (tirna vozila, izgradnja tirov, izgradnja napeljave, električne in elektronske naprave, postavljalnice, gradnja železniških postaj in podobno), ali pri tem primerljivih podjetjih, s čimer se dejansko za pretežni del uslužbencev ÖBB, ki jih zadeva diskriminatorna stara ureditev, dokončno predpisuje različno obravnavanje zaradi starosti?

2. Ali ravnanje države članice, ki je edini lastnik železniško-transportnega podjetja in dejanski delodajalec uslužbencev, zaposlenih v tem podjetju, s katerim poskuša zahtevke teh uslužbencev, ki izhajajo iz prava Unije, glede izplačila plače za nazaj zaradi diskriminacije, med drugim zaradi starosti, ki jo je ugotovilo Sodišče Evropske unije v več sodbah (*David Hütter*⁽³⁾, *Siegfried Pohl*⁽⁴⁾, *Gotthard Starjakob*) in ki je bila ugotovljena tudi v več nacionalnih sodnih odločbah, med drugim tudi v sodbi Oberster Gerichtshof (avstrijsko vrhovno sodišče, zadeva 8 ObA 11/15y), odpraviti iz zgolj proračunskih razlogov z retroaktivno spremembo zakonodaje v letih 2011 in 2015, izpolnjuje pogoje za odgovornost te države članice na podlagi prava Unije, ki jih je določilo Sodišče v sodni praksi, predvsem pogoj dovolj resne kršitve prava Unije, na primer člena 2(1) v povezavi s členom 1 Direktive 2000/78/ES, razlago katerih je Sodišče podalo v več sodbah (*David Hütter*, *Siegfried Pohl*, *Gotthard Starjakob*)?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL L 303, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 79).

⁽²⁾ Sodba C-417/13, ECLI:EU:C:2015:38.

⁽³⁾ Sodba C-88/08, ECLI:EU:C:2009:381.

⁽⁴⁾ Sodba C-429/12, ECLI:EU:C:2014:12.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Giudice di pace di Taranto (Italija)
8. septembra 2016 – kazenski postopek zoper Antonia Semerara**

(Zadeva C-484/16)

(2016/C 428/12)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Giudice di pace di Taranto

Stranka v postopku v glavni stvari

Antonio Semeraro

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ⁽¹⁾, ki se v Italiji izvaja z decreto legislativo n. 212 (zakonska uredba št. 212) z dne 15. decembra 2015, (UL, splošna serija št. 3 z dne 5. januarja 2016), zlasti uvodne izjave št. 9, 66 in 67 ter člen 2(1)(a) navedene Direktive 2012/29/EU, ob upoštevanju člena 83 PDEU ter členov 2 in 3 italijanske ustave in členov 49, 51, 53 in 54 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah nasprotujejo črtanju kaznivega dejanja iz člena 594 kazenskega zakonika ter iz člena 7 in naslednjih zakonske uredbe št. 7 z dne 15. januarja 2016.

⁽¹⁾ UL L 315, str. 57.

Pritožba, ki jo je Telefónica S.A. vložila 11. septembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 28. junija 2016 v zadevi T-216/13, Telefónica/Komisija

(Zadeva C-487/16 P)

(2016/C 428/13)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnica: Telefónica S.A. (zastopnika: J. Folguera Crespo in P. Vidal Martínez, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

- Iz razlogov, navedenih pod točko 2 pritožbenih razlogov, naj se razveljavi izpodbijana sodba in s tem razglasi ničnost spornega Sklepa ⁽¹⁾ ter ugotovi, da pri ravnanju družbe Telefónica ne gre za omejevanje zaradi cilja.
- Podredno, iz razlogov, navedenih pod točko 1 pritožbenih razlogov, naj se izpodbijana sodba razveljavi in zadeva vrne Splošnemu sodišču, da to opravi zavrnjeno izvedbo dokaza z zaslišanjem prič in glede na rezultat izvedenega dokaza vsebinsko odloči o ničnostni tožbi, ki jo je družba Telefónica vložila pri Splošnem sodišču.
- Še bolj podredno in iz razlogov, navedenih v točki 3 pritožbenih razlogov:
 - naj se razveljavi točka 1 izreka izpodbijane sodbe;
 - naj se ugotovi manjša stopnja resnosti ravnanja družbe Telefónica ter obstoj olajševalnih okoliščin, navedenih točki 3 pritožbenih razlogov te vloge; in
 - naj se določi odstotek znižanja zneska globe, kot je v skladu z navedenim v zadevnem pritožbenem razlogu to potrebno na podlagi te zmanjšane stopnje resnosti in navedenih olajševalnih okoliščin.
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov družbe Telefónica tako v postopku na prvi stopnji kot v tem postopku pred Sodiščem.
- Naj se dopusti razširitev te vloge, ki je zaradi gospodarskega vpliva zadeve na pritožnico ter zapletenost navedenih trditvev nekoliko obširnejša od priporočene v praktičnih navodilih Sodišča.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Kršitev členov 47 in 48(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člena 68 Poslovnika Splošnega sodišča zaradi zavrnitve predlaganega zaslišanja prič. – To, da je Splošno sodišče zavrnilo predlagano izvedbo dokaza z zaslišanjem prič, je družbo Telefónica postavilo v položaj nezmožnosti obrambe, saj je bil zavrjen bistven in odločilen dokaz za pravilno poznavanje zadeve. Zoper postopanje Splošnega sodišča je treba podati štiri temeljne ugovore: (i) ugovor teleološkega protislovja; (ii) ugovor nesorazmernosti dokaznega bremena; (iii) ugovor prejudiciranja rezultata izvedbe dokaza z zaslišanjem prič, in (iv) ugovor neravnotežja pri tehtanju.
2. Kršitev člena 101 PDEU, ki izhaja iz napačne uporabe sodne prakse v zvezi z omejevanjem zaradi cilja ter načel obrazložitve in domneve nedolžnosti.

Podredno:

3. Napaka pri presoji manjše stopnje resnosti kršitve in obstoja olajševalnih okoliščin pri ravnanju družbe Telefónica. – Družba Telefónica meni, da Splošno sodišče pri presoji ni upoštevalo dodatnih dejavnikov, ki kažejo na manjšo stopnjo resnosti ravnanja in ki bi bili podlaga za dodatno znižanje globe poleg tistega, ki ga je odobrila Komisija.

⁽¹⁾ Sklep Komisije C(2013)306 final z dne 23. januarja 2013 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU (zadeva COMP/39.839 – Telefónica/Portugal Telecom).

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 11. oktobra 2016 – *Søndagsavisen*/Komisija

(Zadeva T-167/14) ⁽¹⁾

(Državne pomoči — Shema pomoči na področju izdajanja tiskanih medijev in za inovacije na tem področju — Odločba o nenasprotovanju — Odločba o ugotovitvi združljivosti shem pomoči z notranjim trgov — Procesne pravice zainteresiranih strank — Neobstoj resnih težav — Obveznost obrazložitve)

(2016/C 428/14)

Jezik postopka: danščina

Stranki

Tožeča stranka: *Søndagsavisen A/S* (Søborg, Danska) (zastopniki: najprej M. Honoré in C. Fornø, nato M. Honoré, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Grønfeldt in B. Stromsky, agenta)

Intervenientka v podporo toženi stranki: Kraljevina Danska (zastopnika: C. Thorning, agent, skupaj z R. Holdgaardom, odvetnikom)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C (2013) 7870 final z dne 20. novembra 2013 v zvezi s shemo državnih pomoči SA.36366 (2013/N), ki jo je na področju izdajanja tiskanih medijev in za inovacije na tem področju uvedla Kraljevina Danska.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi *Søndagsavisen A/S* se naloži plačilo svojih stroškov in stroškov Evropske komisije.
3. Kraljevina Danska nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 223, 14.7.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 11. oktobra 2016 – *Perry Ellis International Group*/EUIPO – CG (p)

(Zadeva T-350/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije, ki jo je mogoče dojeti kot črko „p“ — Prejšnja figurativna znamka Evropske unije P PROTECTIVE in prejšnja figurativna nacionalna znamka P — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1) (b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2016/C 428/15)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: *Perry Ellis International Group Holdings Ltd* (Nassau, Bahami) (zastopniki: O. Günzel, V. Ahmann in C. Tenkhoff, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) (zastopniki: D. Stoyanova-Valchanova, M. Fischer in D. Gája, agenti)

Druga stranka pred odborom za pritožbe EUIPO, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: CG Verwaltungsgesellschaft mbH (Gevelsberg, Nemčija) (zastopnika: T. Körber in T.-E. Vlah, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 28. aprila 2015 (zadeva R 2441/2014-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama CG Verwaltungsgesellschaft in Perry Ellis International Group Holdings.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Perry Ellis International Group Holdings Ltd se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 270, 17.8.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 11. oktobra 2016 – Guccio Gucci/EUIPO – Guess? IP Holder (Upodobitev štirih prepletenih črk G)

(Zadeva T-461/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Figurativna znamka Evropske unije, ki predstavlja štiri prepletene črke G — Prejšnje figurativne znamke Evropske unije, nacionalne in mednarodne znamke G — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj podobnosti med znaki — Člen 8(1) (b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2016/C 428/16)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Guccio Gucci SpA (Firence, Italija) (zastopniki: P. L. Roncaglia, F. Rossi in N. Parrotta, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) (zastopnik: S. Bonne, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe EUIPO, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Guess? IP Holder LP (Los Angeles, Kalifornija, Združene države) (zastopnik: D. McFarland, barrister)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 27. maja 2015 (zadeva R 2049/2014-4) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama Guccio Gucci in Guess? IP Holder.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Guccio Gucci SpA se naloži plačilo stroškov, vključno s stroški družbe Guess? IP Holder LP pred odborom za pritožbe Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

⁽¹⁾ UL C 328, 5.10.2015.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 11. oktobra 2016 – Guccio Gucci/EUIPO – Guess? IP Holder
(Upodobitev štirih prepletenih črk G)**

(Zadeva T-753/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija — Prijava figurativne znamke Evropske unije, ki predstavlja štiri prepletene črke G — Prejšnji figurativni znamka Evropske unije in mednarodna znamka G — Relativni razlog za zavrnitev — neobstoj podobnosti med znaki — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2016/C 428/17)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Guccio Gucci SpA (Firence, Italija) (zastopniki: P. L. Roncaglia, F. Rossi in N. Parrotta, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) (zastopnik: S. Bonne, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe EUIPO, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Guess? IP Holder LP (Los Angeles, Kalifornija, Združene države) (zastopnik: D. McFarland, barrister)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 14. oktobra 2015 (zadeva R 1703/2014-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Guccio Gucci in Guess? IP Holder.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Guccio Gucci SpA se naloži plačilo stroškov, vključno s stroški družbe Guess? IP Holder LP pred odborom za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

⁽¹⁾ UL C 78, 29.2.2016.

Sklep Splošnega sodišča z dne 28. septembra 2016 – PAN Europe in drugi/Komisija

(Zadeva T-600/15) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Fitofarmacevstka sredstva — Aktivna snov sulfoksaflo — Vključitev v prilogo k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 540/2011 — Neobstoj neposrednega nanašanja — Nedopustnost)

(2016/C 428/18)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruselj, Belgija), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Belgija), Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) (Castel San Pietro Terme, Italija) (zastopnika: B. Kloostera in A. van den Biesen, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: L. Pignataro-Nolin, G. von Rintelen in P. Ondrůšek, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/1295 z dne 27. julija 2015 o odobritvi aktivne snovi sulfoksaflor v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet ter o spremembi Priloge k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 540/2011 (UL 2015, L 199, str. 8).

Izrek

1. Tožba se kot nedopustna zavrže.
2. Postopek v zvezi s predlogi za intervencijo *European Crop Protection Association (ECPA)*, *Dow AgroSciences Ltd* in *Dow AgroSciences Iberica SA* se ustavi.
3. *Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)*, *Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life)* in *Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi)* nosijo svoje stroške in stroške Evropske komisije.
4. *PAN Europe*, *Bee Life*, *Unaapi*, Komisija, *ECPA*, *Dow AgroSciences* in *Dow AgroSciences Iberica* nosijo svoje stroške v zvezi s predlogi za intervencijo.

(¹) UL C 59, 15.2.2016.

Tožba, vložena 1. septembra 2016 – IPA/Komisija

(Zadeva T-635/16)

(2016/C 428/19)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: SC IPA SA (Bukarešta, Romunija) (zastopnik: L. Vasilescu, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— za nična razglasi bremepisa z dne 28. junija 2016 št. 3241608864 v znesku 63 653,58, EUR in št. 3241608865 v znesku EUR 9 690,30 EUR, ki ju je izdala tožena stranka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe v bistvu navaja, da je sporen izračun posrednih stroškov v zvezi s pogodbo, katere upravičenka je tožeča stranka. Komisija naj bi nekaj let po koncu veljavnosti pogodbe uporabila napačno formulo za izračun posrednih stroškov, ki ni v skladu s pogodbenimi pogoji in je v nasprotju s splošno priznanimi načeli in praksami poslovnega računovodstva.

Tožeča stranka trdi, da je Komisija svoje zahteve utemeljila z revizijo in se je strinjala z vsemi ugotovitvami revizorja, ne da bi pri tem ugotovila, da je metoda izračuna posrednih stroškov, ki so jo uporabili revizorji, v nasprotju z: (i) računovodskimi in poslovdskimi načeli in praksami upravičenca, ki jih nalaga pogodba kot prevladujoče, in (ii) splošno priznanimi načeli in praksami poslovnega računovodstva.

Tožeča stranka tudi trdi, da so bile metode izračuna pogodbenih posrednih stroškov, ki jih je uporabil revizor in s katerimi se je strinjala Komisija, neupravičeno drugačne od računovodskega sistema upravičenca, čeprav bi se morali po pogodbi vsi stroški določiti v skladu s splošnim načelom in prakso poslovnega računovodstva upravičenca. Računovodski sistem upravičenca je bil edini sprejemljiv računovodski sistem za pogodbo in ni bilo razloga za zamenjavo ali zavrnitev računovodskih postopkov upravičenca, ki se uporabljajo za izračun posrednih pogodbenih stroškov.

Nazadnje trdi, da je revizor z revizijskim postopkom podcenil dejanske posredne stroške za pogodbo, Komisija pa je potem, ko je v celoti potrdila ugotovitve revizorja, izdala bremepisa z dne 28. junija 2016 št. 3241608864 v znesku 63 653,58 EUR in št. 3241608865 v znesku 9 690,30 EUR za povrnitev razlike v stroških, ugotovljene v reviziji.

Tožba, vložena 19. septembra 2016 – Malta/Komisija

(Zadeva T-653/16)

(2016/C 428/20)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Malta (zastopnik: A. Buhagiar, agent)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen sklep Komisije z dne 13. julija 2016, sprejet na podlagi Uredbe (ES) št. 1049/2001,⁽¹⁾ v zvezi z dostopom do dokumentov z referenčno številko GESTDEM 2015/5711;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. V okviru prvega tožbenega razloga zatrjuje nespoštovanje procesnih rokov, določenih v Uredbi št. 1049/2001.
2. V okviru drugega tožbenega razloga navaja napačno obravnavo prošnje za dostop do dokumentov kot nove prošnje.
3. V okviru tretjega tožbenega razloga zatrjuje nezakonito razširitev obsega prošnje za dostop do dokumentov v potrdilni fazi.
4. V okviru četrtega tožbenega razloga zatrjuje, da je tožena stranka v izpodbijani sklep vključila dokumente za izdajo tretji stranki, katerih razkritje bi bilo v nasprotju s členom 113 Uredbe št. 1224/2009.⁽²⁾

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006 (UL 2009, L 343, str. 1).

Tožba, vložena 13. septembra 2016 – Foshan Lihua Ceramic/Komisija**(Zadeva T-654/16)**

(2016/C 428/21)

Jezik postopka: angleščina

Stranki*Tožeča stranka:* Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Foshan City, Kitajska) (zastopnika: B. Spinoit in D. Philippe, odvetnika)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predlogi**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Komisije C(2016) 2136 z dne 11. julija 2016 o zavrnitvi zahtevka za delni vmesni pregled, omejen na dampinške vidike protidampinskih dajatev, ki so bile z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 917/2011 uvedene na uvoz keramičnih ploščic s poreklom iz Kitajske, razglasi za ničen;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja en sam tožbeni razlog, s katerim zatrjuje, da je tožena stranka kršila člen 17(3) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti ⁽¹⁾ v povezavi s členom 11(3) in (5) te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 343, str. 51.

Pritožba, ki jo je Daniele Possanzini 23. septembra 2016 vložil zoper sklep, ki ga je 18. julija 2016 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-68/15, Possanzini/Frontex**(Zadeva T-686/16 P)**

(2016/C 428/22)

Jezik postopka: francoščina

Stranki*Pritožnik:* Daniele Possanzini (Pisa, Italija) (zastopnik: S. Pappas, odvetnik)*Druga stranka v postopku:* Evropska agencija za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije**Predlogi**

Pritožnik Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Sodišča za uslužbence z dne 18. julija 2016, s katero je bila zavrnjena njegova tožba;
- ugoditi zahtevkom, podanim na prvi stopnji;
- drugi stranki v postopku naloži vse stroške.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga.

1. Prvi pritožbeni razlog, ki je sestavljen iz dveh delov: kršitev člena 11(4), (5) in (6) odločbe izvršnega direktorja Evropske agencije za mejno in obalno stražo (Frontex) z dne 27. avgusta 2009, o postopku ocenjevanja uslužbencev (odločba z dne 27. avgusta 2009), v smislu člena 41(1) in (2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
 - Prvi del pritožbenega razloga: Sodišče za uslužbence naj bi napačno uporabilo pravo s tem, da ni preučilo tožbenega razloga, ki ga je navedla tožeča stranka v postopku na prvi stopnji, zaradi pomanjkanja predhodnega dialoga med potrjevalcem in ocenjevalcem.
 - Drugi del pritožbenega razloga: napačna uporaba prava v primeru izpodbijanega sklepa, ker po uradni dolžnosti ni bilo preizkušeno pomanjkanje predhodnega dialoga med potrjevalcem in ocenjevalcem.
2. Drugi pritožbeni razlog: kršitev člena 2(2) sklepa z dne 27. avgusta 2009 in sicer zaradi razlikovanja vlog med potrjevalcem in ocenjevalcem, kot je bilo vzpostavljeno znotraj Frontexa.

Tožba, vložena 7. oktobra 2016 – Fair deal for expats in drugi/Komisija**(Zadeva T-713/16)**

(2016/C 428/23)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke**

Tožeče stranke: Fair deal for expats (Lauzun, Francija) in 8 drugih (zastopniki: R. Croft, L. Nelson, E. Hazzan, Solicitors, P. Green, H. Warwick, M. Gregoire, Barristers)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- na eni strani navodila predsednika Evropske unije, ki so bila po elektronski poti z dopisom z dne 28. junija 2016 sporočena članom kolegija komisarjev EU, in vsebovana v govoru predsednika J.-C. Junckerja na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju 28. junija 2016 (GOVOR/16/2356), s katerimi se prepovedujejo katera koli formalna ali neformalna pogajanja med Komisijo in vlado Združenega kraljestva pred njenim obvestilom o izstopu iz EU na podlagi člena 50 PEU, in na drugi izjavo predsednika Evropske komisije, da je dal članom kolegija komisarjev Evropske unije zgoraj navedeno navodilo s „predsedniško odredbo“, kot je to izrecno izjavil na tem plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju 28. junija 2016 in kot je navedeno v sporočilih Komisije za javnost glede tega govora v angleškem in francoskem jeziku (GOVOR/16/2353), v skladu s členom 264(1) PDEU razglasi za nične; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo pet tožbenih razlogov.

1. S prvim tožbenim razlogom se očita, da za sporne ukrepe ni pravne podlage oziroma ni ustrezne pravne podlage.

Tožeče stranke zatrjujejo da:

- ni pravne podlage za to, da bi Komisija po izidu nezavezujočega referendumu v pričakovanju obvestila, posredovanega na podlagi člena 50 PEU, zavrnila začetek pogovorov z vlado Združenega kraljestva in drugimi;
- sporni ukrepi ne temeljijo na objektivnih dejavnikih in da je mogoče razumno sklepati, da temeljijo na prepričanjih njihovega izdajatelja;
- so bili sporni ukrepi sprejeti tako, da gre za zlorabo pooblastil, saj se je s tem, da se jih je v govoru opredelilo kot „predsedniško odredbo“, zavajalo Evropski parlament, uslužbenke in uradnike Komisije in drugih institucij EU, vlade držav članic in državljane EU.

2. Z drugim tožbenim razlogom se očita, da se s spornimi ukrepi v nasprotju s členom 18 PDEU diskriminira Združeno kraljestvo in njegove državljane glede na državljanstvo.

Tožeče stranke zatrjujejo da:

- je bistvo spornih ukrepov, da se Komisiji prepovejo pogajanja z zastopniki vlade Združenega kraljestva;
- se s tem Združeno kraljestvo, njegove državljane in zlasti tožeče stranke postavlja v bistveno slabši položaj;
- se s spornimi ukrepi poleg tega tožeče stranke postavljajo v slabši položaj glede uveljavljanja njihovih temeljnih pravic, vključno s pravico do prostega gibanja.

3. S tretjim tožbenim razlogom se očita, da se s spornimi ukrepi kršijo temeljne pravice tožečih strank iz prava Unije.

Tožeče stranke zatrjujejo da:

- se s spornimi ukrepi kršijo temeljne pravice tožečih strank, ki izhajajo iz člena 20(1) PDEU, vključno s pravico do prostega gibanja, ki je med drugim zagotovljena s členi 20(2)(a), 21(1), 45 in 49 PDEU ter Direktivo 2004/38/ES o pravicah državljanov⁽¹⁾;
- se s spornimi ukrepi kršijo pravice tožečih strank, zagotovljene z Listino o temeljnih pravicah.

4. S četrtem tožbenim razlogom se očita, da so bili sporni ukrepi sprejeti v nasprotju z načelom lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) PDEU.

Tožeče stranke zatrjujejo, da se s spornimi ukrepi Komisiji in njenim uslužbencem izrecno prepoveduje, da bi ravnali v skladu z načelom lojalnega sodelovanja, tako da bi Združenemu kraljestvu in drugim institucijam EU pomagali pri izpolnjevanju nalog, ki izhajajo iz Pogodb.

5. S petim tožbenim razlogom se očita, da so sporni ukrepi v delu, v katerem so bili v celoti ali delno sprejeti zato, da bi se državljane preostalih držav članic EU odvrnilo ali preplašilo od prostega izražanja njihovih mnenj (glede članstva v EU), kot je to varovano s členom 11 Listine o temeljnih pravicah, nezakoniti.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravicah državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (Besedilo velja za EGP) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 46).

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL